

O B Ě Ž N Í K č. 102Nepoučitelní

"Pro mnohé naše exulanty jsou Listy, časopis čs. socialistické opozice, řízený Jiřím Pelikánem, zajímavým zdrojem nejen zábavy, ale i poučení. Setkáváme se v něm totiž s vtrvalým úsilím učinit z totalitní marxistické ideologie třídní nenávisti, třídní nadřazenosti, diktatury proletariátu a světové revoluce politický program tzv. demokratického socialismu, socialismu s lidskou tvářící, který si činí nárok stát se modelem moderního pojetí parlamentarismu konce tohoto tisíciletí. Kolik energie bylo komunistickými prominenty na půdě svobodného světa již vyplýtváno ve snaze učinit absurdní rozumným a zvrácené přirozeným.."

/E.Hoffmann "Listujeme v Listech" - ROZMACH č. 1-2/84 /

Dokladů pro pravdivost výše uvedených tvrzení je nespočet. S ohledem na naše možnosti - tj. rozsah bulletinu - uvedeme ilustrativně následující :

Miroslav Kusý v článku "Exkomunisté a Charta", který byl uveřejněn v 2. čísle Listů z května 1982 si stěžuje na krutost osudu členů komunistické strany, kteří byli po "pražském jaru" vyloučeni ze strany. Charakterizuje je jako povážlivou politickou sílu, jako mravní elitu strany, jako "masu aktivních, marxisticky vzdělaných, uvědomělých, čestných, nekonjunkturálních komunistů". Píše : "Byla to stranická elita obrodného procesu 1968. Elita hospodářská, politická, kulturní, vědecká, umělecká. Angažovali se za obrodu socialismu u nás, za jeho demokratizaci, humanizaci. Představovali vůdce a svědce, protože jejich angažovanost vyplývala z jejich marxistického vzdělání, z jejich teoretické fundovanosti, z jejich znalosti Marxova komunistického odkazu. ... Mohli se takto angažovat naprosto úpřímě i proto, že ve své naprosté většině měli "čisté ruce", nebyli aktéry předcházejících zločinů a deformací z 50. let". Nevycházíme z údivu. Pan KUSÝ, fundovaný marxista a elitní vzdělanec je postižen náhlou ztrátou paměti, zapomněl na angažovanost svých soudruhů - Pelikána, Hejzlara, Liehma a dalších - v těchto letech. To je ale nepravděpodobné. Pana Kusého prostě vědomě "nezajímá" jejich podíl na osudu desetitisíců ba statisíců nevinně pronásledovaných. Jde však ještě dále. Uznává původní ideály komunistického hnutí a jeho humanizační cíle. Zdravému lidskému rozumu, nikoliv však panu Kusému, se přičítá hledat jakýkoliv humanismus v totalitní nauce jakou je marxistická ideologie.

V Listech č.5/1982 v článku "Nereformovatelný?" se objevila politická úvaha podepsaná pseudonymem Bohemicus. Autor se snaží stručně charakterizo-

vat současný stav čs. společnosti. Uvádí, že příznačným rysem je "velké zne-
jistění", které se týká především mocenských struktur. Z toho vyvozuje: "Chce-
me dokončit, co jsme již v nárysech začali uskutečňovat v roce 68! Jisté je
i to, že toho nelze docílit přes noc a jednorázovým aktem". V tomtéž čísle
Jiří Hájek prohlašuje: "Samozřejmě zůstávám socialistou, ba chceš-li komunistou
ve smyslu Marxova a Engelseva Komunistického manifestu. Jsem přesvědčen, že
socialismus znamená opravdu vyšší, pokrokovější společenskou formaci. Tato
formace se ovšem sama vyvíjí, musí se vyvíjet od hrubších, primitivních
struktur k vyšším. Tam, kde ustrne na pouhé zestátnění výrobních prostředků,
byť i doprovázeném významnými vymoženostmi, zajištěním zaměstnanosti, sociál-
ním zabezpečením, zdravotní péčí, rozšířeným vzdělávacím systémem - a to nej-
sou maličkosti! - ale kde současně nedojde k rozvoji opravdové demokracie,..
tam nutně socialismus degeneruje, vrací se do poloh státního kapitalismu, je-
hož řízení je deformováno byrokraticko-policejními strukturami moci. ... To
dnes cítí v mnoha zemích tzv. reálného socialismu. ... Vytváří se jakýsi nový
"historický blok" sil /míněna Charta 77/, které objektivně směřují k překonání
stagnace a k dovedení naší společnosti od státního kapitalismu k vývoji soci-
alistické demokracie. Není to lehká a přímá cesta..., ale připravovat se mu-
síme. Vybízet slovy a konkrétními kroky k občanské statečnosti, chceš-li k
"socialistickému občanství". To je způsob, kterým mohu přispět k tomu, aby
proces, kterému říkáme socialistická revoluce, také u nás šel vpřed a neza-
stýdl v stagnační tůni nebo nebyl stažen do zmatených vírů". Uvedené citáty
nevyžadují komentáře.

" V této souvislosti zbývá tedy závěrem zodpovědět otázku, kde lze ještě
v současné době nalézt pravověrné československé marxisty, kteří svůj sen do-
sud nedosnili. Pro odpověď není nutné chodit daleko. Je to tzv. intelektuální
elita, která v poslední chvíli po dlouholetém pustošení naší země opustila
potápějící se koráb a nyní se vyhřívá na výsluní levicové "avantgardy" svobod-
ného světa. Tito bývalí političtí a "kulturní" prominenti komunistického reži-
mu, jehož přízeň byla zdrojem jejich věhlasu spíše než jejich tvůrčí genius,
tito marxisté a jejich obdivovatelé z řad levicových a někdy i křesťansky
orientovaných "liberálů" jsou navzdory své temné minulosti a smutným zkuš-
nostem z uplynulých desetiletí opět v akci".

/E. Hoffmann "Listujeme v Listech" - ROZMACH č.1-2/1984./